

§ 43 NYT

91. Vilkår om etablering af erstatningsbiotop ved større opfyldning af en mose.

Skov- og Naturstyrelsen har modtaget en klage over et amtsråds afgørelse i medfør af naturfredningslovens § 43, vedrørende efterfølgende lovliggørelse af en opfyldning af et moseområde og inddragelse af arealet til hjortefarm.

I Skov- og Naturstyrelsens afgørelse udtales det:

"Der er efter Styrelsens vurdering ikke fremført tungtvejende grunde for at foretage den pågældende opfyldning og Skov- og Naturstyrelsen ville derfor, hvis der var blevet ansøgt om tilladelse til opfyldningen, før denne fandt sted, og sagen var blevet forelagt styrelsen som klagemyndighed, have afslået at meddele godkendelse til opfyldningen.

I den konkrete sag vurderer styrelsen dog, at det vil tage forholdsvis lang tid at genskabe de oprindelige forhold på stedet. Derimod vil moseområdet som sådant hurtigt kunne få en nogenlunde tilsvarende værdi for vilde dyr og planter som oprindeligt, hvis der etableres et åbent vand-

areal på en del af opfyldningen. Dette vil yderligere være lettere og efter styrelsens opfattelse tillige mindre omkostningskrævende end en retablering.

På den baggrund har Skov- og Naturstyrelsen besluttet at ændre amtsrådets efterfølgende godkendelse af opfyldningen, således at godkendelse sker på vilkår af, at der etableres en lavvandet sø i det opfyldte område til erstatning af de levesteder for det vilde dyre- og planteliv, som er gået tabt ved opfyldningen.

Såfremt søen ikke er etableret inden en vis frist, skal der være foretaget de nødvendige anlægsarbejder med henblik på, at det oprindelige moseområde er retableret inden samme frist, hvilket betyder, at alt påkørt materiale skal være fjernet fra området, og at hjortehegnet er flyttet uden for områder, som er beskyttet af § 43 i naturfredningsloven."

(Skr. 28/8-90, j.nr. SN4312/7-0017).

92. Afslag på etablering af lystfiskersø i en mose.

Et amtsråd gav en grundejer tilladelse til at etablere en lystfiskersø i et fugtigt moseområde omfattet af naturfredningslovens § 43. Amtsrådet begrundede tilladelsen med, at en ændring af et sådant sumpet område til en sø ville være en egentlig biotopforbedring.

Skov- og Naturstyrelsen ændrede amtsrådets afgørelse og bemærkede, at tilladelse til ændringer i områder omfattet af naturfredningslovens § 43, normalt kun gives, hvis der kan anføres særligt tungtvejende grunde hertil. Sådanne grunde kan være indgreb med et naturforbedrende sigte, men for at dette kan godkendes må normalt kræves, at formålet er at bevare eller genoprette den pågældende naturtype eller at bevare eller forbedre betingelserne for det eksisterende vilde dyre- og planteliv. Ændring af en § 43-naturtype til en anden type, eller rent landskabsæstetisk begrundede ændringer, bør der derimod efter styrelsens opfattelse udvises tilbageholdenhed over for at godkende.

(Skr. af 3/10-1990, j.nr. 4312/10-0009)

93. Klage over afslag til en vildt-plantning på mose- og strandengsområde.

Et amtsråd afslog efterfølgende at lovliggøre plantning af en vildtremise på en strandeng.

Et Landboretsudvalg klagede på ejerens vegne til Skov- og Naturstyrelsen. I begrundelsen for klagen anføres det, at arealet ikke er en del af det, der lokalt betegnes som strandengsområdet,

hvorfor henvisningen til naturfredningslovens § 43 er tvivlsom. Endvidere anføres det, at det er mere hensigtsmæssigt, at arealet tilplantes med naturligt forekommende træer og buske, end at det gror til.

Skov- og Naturstyrelsen stadfæstede amtsrådets afgørelse, således at der meddeltes ejeren påbud om at fjerne de allerede plantede træer og buske.

I begrundelsen for afgørelsen anfører Skov- og Naturstyrelsen, at der generelt skal tungtvejende grunde til at tillade ændringer i områder omfattet af naturfredningslovens §§ 43-43 b, når disse ændringer er væsentlige eller uforenelige med ønsket om at opretholde den pågældende naturtype som sådan.

Det bemærkes i øvrigt, at et områdes matrikulære tilknytning ikke er afgørende for, om et område er omfattet af naturfredningslovens § 43; det er områdets naturmæssige tilstand, der er af betydning.

I det konkrete tilfælde må det vurderes, at tilplantning af området er uforeneligt med de naturfredningsmæssige interesser i området, både af landskabelige og biologiske hensyn. Det specielle dyre- og planteliv, som er tilknyttet dette mose- og strandengsområde, er netop betinget af de lysåbne forhold, der eksisterer som følge af græsning eller høslet.

(Skr. 3/1-1990, j.nr. SN4312/7-0015)

94. Vildtplantninger i vådområder.

En amtskommune lavede et lille projekt for at vurdere, i hvor mange tilfælde der krævedes en tilladelse i henhold til naturfredningslovens § 43 til ansøgninger om vildtplantninger.

Ud af 26 ansøgninger om vildtplantninger krævede 8 dem tilladelse i henhold til naturfredningslovens § 43 (mose og hede).

Det var kun 2 af de 8 ansøgninger, som krævede tilladelse efter naturfredningsloven, hvor dette på forhånd var bragt i orden.

Materialet er selvfølgelig spinkelt, men det understøtter en fornemmelse af, at her er et område, som kræver øget opmærksomhed.

(Skr. 23/11-1989, j.nr. SN4310-0006)

95. Standardvilkår og vejledning i forbindelse med anlæg af kunstige søer, som kræver tilladelse efter by- og landzoneloven.

En amtskommune har udarbejdet følgende standardvilkår for zone-lovs-sager om kunstige søer: Søen udformes, så den passer bedst muligt ind i det omgivende landskab.

Bredzone: Søen anlægges med så jævnt skrånende bredder som muligt og med lavvandede områder langs bredden. Hældningen må som hovedregel ikke være større end 1:5.

Opgravet materiale: skal jævnes ud eller helt fjernes. Udjævning af opgravet materiale må ikke findes i vådområder.

Redehuse: Der bør ikke opsættes redeguse, foderindretninger eller lignende.

Udformning: Gerne med en varieret udformning. Øer i søen er ikke i alle tilfælde en god ide, specielt ikke hvis søen er lille. Dels vil det være vanskeligt at passe søen ind i landskabet, dels er det vanskeligt at kombinere med skrånende bredder, så både søen og øen får værdi.

Beplantning: Beplantning bør kun foretages, hvis det vil forbedre områdets værdi som helhed. Særlige vilkår kan fremgå af tilladelsen fra fredningsnævnet eller zonemyndigheden. Eventuel beplantning langs bredden skal ske med træer og buske, der naturligt forekommer i området. Nogle steder vil en lav beplantning passe bedre. Man bør undgå at beplante sydsiden, så søen ikke bliver for mørk og kold.

Ænder og gæs: Hvis søen skal anvendes til udsætning af ænder og gæs, må der ikke sættes flere fugle ud, end søen og dens omgivelser kan rumme, uden at der sker skade på dyr og planter. Eventuel fodring bør ske på land og i god afstand fra vandkanten. Fodring bør kun være et supplement til ændernes naturlige føde og bør videst muligt undgås.

Hegning: Hegning bør af hensyn til landskabet så vidt muligt undgås.

Fisk: Udsætning af regnbueørred kræver særlig tilladelse fra Fiskeriministeriet, hvis søen har afløb til eller tilløb fra et vandløbssystem (jfr. ferskvandsfiskeriloven).

Udsætning af græskarper kræver særlig tilladelse fra Fiskeriministeriet og amtet.

Udsatte fisk må ikke fodres.

Afstand til vandløb: Søen må ikke anlægges nærmere end 8 meter fra nærmeste vandløb. Der må ikke tages vand ind fra vandløbet med

mindre det udtrykkeligt fremgår af tilladelsen.

Tilløb/afløb: Ønskes tilløb eller afløb fra søen rettes der henvendelse til kommunen eller amtskommunen herom.

Sagkyndig bistand: Yderligere vejledning kan eventuelt fås ved henvendelse til vildtforvaltningens konsulenter.

96. Afslag på ansøgning om udsætning af græskarper i en mose.

Et amtsråd gav tilladelse til udsætning af græskarper i 3 søer i en mose. Afgørelsen blev påklaget til Skov- og Naturstyrelsen.

Styrelsen ændrede amtsrådets afgørelse, således at der meddeltes afslag på ansøgningen om udsætning af græskarper. De græskarper, der allerede var udsat i en af søerne, tillod man dog bibeholdt i denne.

Skov- og Naturstyrelsen begrundede afgørelsen således:

Styrelsen vurderede generelt, at der bør udvises stor forsigtighed ved udsætning af græskarper i naturlige søer. Udsætning bør fortrinsvis finde sted i forbindelse med tilgroning af søer uden væsentlige biologiske værdier som f.eks. søer i parker, bymæssig bebyggelse m.m.

Ved udsætning af græskarper sker der en nedgræsning af makrofloraen, mens den tilgængelige mængde af næringsstoffer i vandsystemet stiger. Græskarperne medvirker ikke til fjernelse af næringsstoffer modsat f.eks. mekanisk oprensning. Udover den direkte effekt græskarperne udøver ved fjernelse af makrofloraen, er der en række afledte effekter, herunder opvækst af phytoplankton, der er mere usikre.

Tilgroning af søer er et naturligt fænomen, og de fleste mindre danske søer er da heller ikke i en

stabil tilstand men er i et stade af en succession. Der er biologiske værdier knyttet både til den relativt utilgroede sø med åben vandflade og den tilgroede sø med stor planteforekomst.

I forbindelse med Skov- og Naturstyrelsens administration af græskarpeudsætninger har styrelsen opstillet en række retningslinier. De medfører bl.a.

- at der bør foretages grundige forundersøgelser af plante- og dyrelivet på lokaliteten,
- at så længe der ikke foreligger tilstrækkelig dokumentation for græskarpernes ikke skadelige påvirkning af de økologiske sammenhænge, herunder påvirkningen af stofskifteomsætningen, vil der som udgangspunkt ikke kunne forventes givet tilladelse til udsætning i søer, hvor stofskifteomsætningen sker via makrofloraen, og hvor vandkvaliteten betinger tilstedeværelse af et varieret dyreliv,
- at der ikke bør gives tilladelse, hvor der er risiko for spredning til andre vandsystemer, bl.a. ved af- og tilløb eller ved vinteroversvømmelser,
- at der ikke bør foretages udsætning i søer, der er levested for en eller flere sjældne dyre- og plantearter,
- at der med udsætningen højst må tilsigtes en fjernelse af 50 % af grøden og
- at der skal ske en efterfølgende overvågning af området, bl.a. for at sikre, at der sker fjernelse af nogle af de udsatte fisk, hvis der viser sig en for kraftig græsningseffekt.

I den foreliggende sag var flere af disse retningslinier ikke opfyldt. Der var bl.a. ringe kendskab til områdets biologiske status, den ønskede effekt med fjernelse af 75-80 % af grøden var for høj, og der var mulighed for, at karperne spredte sig utilsigtet gennem afløb og vinteroversvømmelse.

Styrelsen vurderede dog samtidigt, at tillade en bibeholdelse af de allerede udsatte fisk i en af søerne ud fra en afvejning mellem omkostningerne ved en fjernelse af græskarperne og den dermed forbundne biologiske gevinst.

(Skr. 23/3-90, j.nr. SN4312/4-0008)

97. Hvornår kræver vandindvinding tilladelse efter § 43.

Skov- og Naturstyrelsen har modtaget en henvendelse fra en amtskommune med anmodning om en redegørelse fra styrelsen angående vandindvinding og naturfredningslovens § 43, idet det konkret ønskes belyst, i hvilke tilfælde en ansøgning om indvinding af grundvand/overfladevand tillige kræver en behandling efter naturfredningslovens § 43. Der henvises i den forbindelse til cirkulære nr. 222 af 1. december 1978, afsnit 7.3.5.

Styrelsen svarede følgende:
"Som det er anført i cirkulæreskrivelsen under det nævnte punkt, vil indvinding af grundvand/overfladevand normalt ikke kræve tilladelse efter § 43 i naturfredningsloven. Dette skyldes, at der normalt ikke herved sker nogen ændring af tilstanden i de områ-

der, som er beskyttet af bestemmelsen i naturfredningsloven.

Hvis det kan påregnes, at der vil ske en ændring i et af de beskyttede områder som følge af vandindvindingen, vil indvindingen kræve en tilladelse.

Det kan således komme på tale at give en tilladelse efter § 43 til indvinding af grundvand, såfremt det er overvejende sandsynligt, at indvindingen vil sænke vandstanden i en nærliggende sø eller mose. På samme måde kan vandindtag fra et vandløb kræve en tilladelse, hvis der herved sker en væsentlig ændring af vandløbet, eksempelvis således at dele af dette helt eller delvis tørlægges."

(Skr. 21/3-90, j.nr. SN4310-0007)

98. Ingen ankeadgang over et amtsråds afgørelse om at en strandeng ikke er beskyttet af § 43.

En lokal forening rettede henvendelse til Skov- og Naturstyrelsen, da et amtsråd i den pågældende sag ikke havde anset en bestemt strandeng for omfattet af naturfredningslovens § 43, fordi amtsrådet fandt, at arealet ikke opfyldte størrelseskravet på 3 ha. Amtsrådet havde derfor meddelt, at der ikke krævedes tilladelse efter § 43 b, til indgreb i det pågældende areal.

Foreningen meddeler herefter amtsrådet, at den har opmålt strandengen til over 3 ha. og anmoder derfor om at sagen behandles efter § 43 b.

Amtsrådet fastholder imidlertid i den efterfølgende brevveksling, at strandengen er under 3 ha og derfor ikke omfattet af natur

fredningslovens § 43 b.

Foreningen får herefter en landinspektør til at opmåle det pågældende areal til 30.500 m², hvilket foreningen meddeler amtsrådet. Amtsrådet udtaler imidlertid, at det er amtets vurdering, der er afgørende, og at amtet ikke har i sinde at foretage sig yderligere.

Skov- og Naturstyrelsen bemærkede hertil, "at det efter de foreliggende oplysninger må lægges til grund, at det omhandlede areal har en størrelse som oplyst af landinspektøren, hvilket betyder, at amtsrådet burde have behandlet ansøgningen efter § 43 b.

I medfør af § 4 i bekendtgørelse nr. 40 af 9. februar 1984 om tilladelse m.v. efter naturfredningslovens kapitel V til ændring af heder, strandenge og strandsumpe skal amtsrådet efter anmodning fra lodsejere m.v. meddele, hvorvidt en nærmere angivet foranstaltning eller et bestemt område er omfattet af tilladelsesordningen. Det kan udledes af § 5 i bekendtgørelsen, at amtsrådets afgørelser efter § 4 ikke kan påklages til anden administrativ myndighed.

Styrelsen finder i denne forbindelse at måtte sidestille en ansøgning om tilladelse til et indgreb med en forespørgsel. Dette indebærer, at amtsrådets afgørelse vedrørende strandengen i brevet af 23. december 1989 ikke kan påklages til styrelsen, uanset at det senere er godtgjort, at amtsrådet eventuelt har foretaget en fejlvurdering af arealets størrelse. Kun i de situationer, hvor det er åbenlyst, at amtsrådets afgørelse er forkert, vil styrelsen have mulighed for at omgøre afgørelsen, bl.a. fordi der her ikke er samme hensyn at tage til

den, som afgørelsen er stilet til (fordi modtageren så selv kan regne ud, at amtsrådet har begået en fejl). Se herom indrykning nr. 75 i § 43-NYT.

Eftersom det i den omhandlede sag har været tvivlsomt, om arealet opfyldte størrelseskriteriet, har Skov- og Naturstyrelsen ikke mulighed for at optage foreningens klage til realitetsbehandling, hvorfor amtsrådets afgørelse af 13. december 1989 fortsat står ved magt."

(Skr. 23/4-90, j.nr. SN4319-0002)

99. Afslag på beplantning af hedearealer med fredskovspligt.

Et amtsråd havde i medfør af naturfredningslovens § 43 a meddelt delvist afslag på en ansøgning om tilladelse til tilplantning af nogle hedearealer i en plantage, som er belagt med fredskovspligt.

Skov- og Naturstyrelsen stadfæstede amtsrådets afgørelse med følgende begrundelse:

Som udgangspunkt ved administrationen af naturfredningslovens § 43 a skal det lægges til grund, at der skal tungtvejende grunde til at tillade ændringer i de beskyttede naturområder, når ændringerne er væsentlige eller i modstrid med ønsket om at opretholde de pågældende naturtyper som sådan.

Det er således ikke nok, at der påvist en væsentlig jordbrugs- eller anden økonomisk interesse i, at indgrebet finder sted, i dette tilfælde ønsket om tilplantning og skovdrift.

De omhandlede hedearealer er som nævnt både beskyttet af § 43 a i

naturfredningsloven og underlagt fredskovspligt efter skovloven. I den pågældende situation, hvor der er tale om større områder, som i en længerevarende periode har haft dispensation fra fredskovspligtens tilplantningspligt, og som nu er dækket af typisk hedevegetation, vil beskyttel-sesbestemmelsen i naturfredningslovens § 43 a bevirke, at fredskovspligten ikke kan opfyldes, medmindre der gives tilladelse hertil efter § 43 a i naturfredningsloven.

På baggrund af den meget store indskrænkning, der gennem en år-række er sket af det samlede danske hedeareal, finder Skov- og Naturstyrelsen det principielt ikke ønskeligt, at der fremdeles ved opdyrkning og tilplantning og lignende fortsat sker indskrænkning af naturtypen, der er vokse- og levested for en række plante- og dyrearter, som i dag er fåtal-lige, ligesom hedearealet i sig selv er med til at bevare et varieret landskab.

Denne interesse i at bevare de tilbageværende hedearealer har yderligere fundet udtryk i den nye skovlovs (lov nr. 383 af 7. juni 1989) § 17, stk. 3, hvorefter heder, der hører til fredskov, ikke må tilplantes, selv om de er under 5 ha og derfor ikke omfattes af naturfredningslovens § 43 a.

Med hensyn til rydning af eksisterende bevoksning og opvækst på hedearealerne, kræver dette ikke tilladelse efter naturfredningslovens § 43. Opmærksomheden skal henledes på, at rydning af fredskovspligtige skovarealer, der ønskes ændret til hede, kræver dispensation fra skovloven. (Skr. 4/4-1990, j.nr. SN4312/9-0005)

100. Miljøministerens svar af 26. april 1990 på et spørgsmål fra Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg vedrørende en artikel om opdyrkning af en strandeng.

Artiklen i landsbladet beskriver en konkret sag om en lodsejer, som ikke må dyrke sin jord, fordi den er blevet erklæret for strandeng.

Den konkrete sag er påklaget til og endnu ikke afgjort af Skov- og Naturstyrelsen, hvorfor jeg ikke vil tage stilling til denne.

Artiklen bærer imidlertid præg af en række misforståelser, og jeg vil derfor mere generelt bemærke følgende:

Sagens kerne er en forståelse af nogle bestemmelser i den gældende naturfredningslov, som beskytter visse naturtyper. Naturtyperne er beskyttet, fordi de er i tilbagegang og derfor mere eller mindre i færd med at forsvinde. Det drejer sig om søer, vandløb, mosser, heder, strandenge og strandsumpe.

Reglerne findes i naturfredningslovens § 43, § 43 a og § 43 b. Loven forbyder opdyrkning, tilplantning, dræning og andre ændringer i disse naturtyper, og det gælder, uanset om de tidligere har været dyrket eller drænet. Hvis en landmand ønsker at foretage sådanne indgreb i de nævnte naturtyper, kræver det amtsrådets tilladelse.

Efter loven gælder der dog en vis mindstestørrelse for det nævnte generelle forbud. For heder er det 5 ha, for strandenge og strandsumpe er det 3 ha, for moser 5.000 m² og for søer 500 m². Hvis

arealet er mindre, er det ikke omfattet af beskyttelsesordningen.

Af artiklen i Landsbladet får man nærmest det indtryk, at arealerne først er beskyttet, når de er registreret i amtet. Det er imidlertid ikke tilfældet. Alle arealer over den krævede mindstestørrelse er beskyttet. Registreringen er et arbejdsredskab, som kan hjælpe amterne og vel også lods-ejerne, men den er ingen betingelse for, at ordningen gælder.

Lad mig give et eksempel. Hvis en landmand gennem længere tid misligholder sine drænrør på et bestemt stykke jord, og derved sker en vandstandshævning, som bevirker, at der efter nogle år dannes en sø, så er arealet beskyttet. Landmanden kan altså ikke uden tilladelse fra amtet gendrane arealet. På samme måde er det også underordnet, om det stykke jord, der tales om i Landsbladet, har været dyrket med korn tidligere. Hvis det rent faktisk er blevet til en strandeng, er det forbudt at opløje det uden tilladelse fra amtet.

Omvendt kan et areal også vokse sig ud af beskyttelsen. Hvis f.eks. en hede springer i kraft eller skov, så gælder forbuddet mod opdyrkning ikke mere, simpelthen fordi det ikke længere er en hede.

Afgørende for, om et areal er omfattet af ordningen, er altså dets faktiske tilstand. Noget firkantet kan man sige, at arealerne kan vokse sig både ind i og ud af ordningen.

I et brev af 12. marts 1990 til Skov- og Naturstyrelsen vedrørende klage over en afgørelse efter § 43 i naturfredningsloven har Ombudsmanden om ovennævnte ge-

nerelle problemstilling udtalt følgende:

"Jeg er enig i Skov- og Naturstyrelsens principielle standpunkt om, at også områder, der som følge af manglende menneskelig indsats - f.eks. gennem misholdelse af en eksisterende dræning - kan udvikle sig således, at området bliver omfattet af den generelle beskyttelse i naturfredningslovens § 43. Dette gælder, uanset om det pågældende areal tidligere lovligt blev anvendt til landbrugsmæssigt formål."

Jeg finder grund til at understrege, at udviklingen i landbruget har medført en kraftig reduktion af de uudyrkede eller ekstensivt udnyttede arealer. Det kan f.eks. nævnes, at naturtyperne heder, enge og overdrev er blevet halveret i udstrækning i dette århundrede, og i visse dele af landet er de næsten forsvundet.

Det er derfor meget vigtigt at beskytte landskabstyperne og biotoperne; herved vil man samtidig gavne en lang række truede plante- og dyrearter.

Dette er baggrunden for, at jeg, med det fremsatte forslag til lov om naturbeskyttelse (L 165) har lagt op til en styrkelse af beskyttelsen af naturtyper, dels ved at inddrage yderligere naturtyper under beskyttelsen dels ved at nedsætte størrelsesgrænserne for de beskyttede områder.

(Spørgsmål nr. SN17 (alm.del/5-N-Bilag 44) J.nr. D.4107-0011)

101. Sagsregister til indrykninger refereret i numre af § 43 NYT i perioden november 1985 til januar 1991. Registret dækker indrykning 1 til og med 100

Emne

Administration	12, 13, 15, 16, 17, 39, 43, 79
Afskrælning, græstørv	8
Afvisning af klage	75, 77, 98
Amtsrådsbehandling, fornyet	26
Andedam	9, 24, 35, 46, 95
Banketter	28
Beplantning	23, 95, 99
Besigtigelse, underretning	83
Beskyttelse af vådområder	17
Brømme, beskyttelses-	2
Bygninger, bebyggelse	36, 44, 65
By- og landzonelov	95
Dambrug	68, 77
Definition, naturtype	14, 42, 51, 82, 87, 98
Dige	27, 30, 66
Dom	47, 84, 85, 86
Dræning	1, 2, 22, 59
Drænvand tilledning til § 43-omr. ..	59
EF-fuglebeskyttelsesområde	24, 27, 41, 66
Ekspropriation, contra § 43	74
Erstatningsbiotop	2, 28, 31, 62, 65, 91
Etablering, nye vådområder	24
Ferieby	40
Fiskeri	38, 50
Flodkrebs, udsætning	88
Fodring	9, 24, 29, 46, 79, 95
Fornyet ansøgning	25
Forvaltning	12, 13, 15, 16, 17, 39, 43
Fredning, contra § 43	19, 43, 71, 85
Fredsskovpligt	80, 99
Fugle	24, 27, 35, 40
Genoptagelse, sager	25, 35, 54
Gokartbane	76
Golfbane	31
Grænseareal, til vådområde	22, 33, 40, 51, 58
Græskarper	95, 96
Græstørv	8
Grødeskæring	56, 58
Grøft	7, 80
Habilitet	58
Hede, sag om	23, 24, 37, 44, 63, 86, 99
Hegn	21, 67, 79, 95
Hjemvisning	25, 26, 54
Hjortefarm	21, 41, 49, 67, 91

Inddæmmet areal	30, 42
Interesseafvejning, generelt	1, 15, 52
Klageberettigelse	5, 32, 43, 57
Klagefrist	3, 4
Krebs, udsætning	88
Kriterier klagesager	15, 16, 17
Laksefisk	48, 52, 81
Landbrugsinteresser, contra § 43 ...	1
Landvæsenskommission, contra § 43 ..	66
Lovliggørelse	13, 14, 31, 36, 37, 55, 65, 67
Luftfoto	51
Lystfiskersø	38, 50, 64, 81, 92
Lønborg Hede	14
Mose, sag om	14, 31, 47, 69, 80, 91
Naboarealer, til vådområder	22, 33, 40, 51, 58
Nye oplysninger i § 43-sager	54
Offentliggørelse	3, 4
Okkerlov, contra § 43	59
Opdyrkning	63, 86, 100
Opfyldning	31, 36, 47, 51, 55, 60, 65, 75, 82, 84, 91
Opgravning	47, 48, 56, 76
Ophævelse, afgørelse	35
Oplysningspligt	71
Oprensning	50, 56, 81
Opstemning	52, 85
Opsættende virkning	55
Overfredningsnævnet	19, 85
Overskridelse, klagefrist	3
Overtrædelser	13, 31, 36, 47
§ 45, ændring af	43, 71
Pleje	11, 19, 40
Praksis, administration	12, 13, 15, 16, 17
Procedurefejl	35, 54
Publikationer, naturtyper	11, 70, 79, 89
Put and take - fiskeri	38, 50, 64, 77, 81, 92
Ramsar-områder	41, 66
Register	53, 91
Regnvandsbassin	62
Regulering, vandløb	25, 39, 52
Retablering, anlæg	30
Retablering, vådområder	31, 35, 37, 47, 48, 51, 52
Revision, vandløbsudpegning	72, 73
Rodzoeanlæg	45
Rørlægning	2, 25, 76
Råstofindvinding	6
Saltvandsfiskerilov, contra § 43 ...	10
Skovdrift, contra § 43	80
Slambassin	66
Spredningskorridor	15, 28

Spørgsmål til miljøministeren	12, 13, 14, 15, 16, 43, 60, 100
Standsningspåbud	55
Statistik, afgørelser	16, 18, 61, 78, 90
Stemmeværk	30
Strandeng, sag om	8, 23, 27, 31, 42, 45, 66, 93, 98, 100
Sø, etablering	6, 24, 79, 95
Sø, flytning	29
Sø, sag om	24, 46, 50, 51, 52, 62, 75, 79, 84
Sø, temporær	51
Tidsfrist, retablering	37, 47, 54
Tilladelse	55
Tilgroning	69
Trærydning	69
Tøndermarsken	7
Udløb, klagefrist	4
Udpegning, vandløb	34, 72, 73
Udsætning, fisk	29, 38, 50, 64, 77, 79, 81, 88
Udsætning, ænder	46, 79, 81
Ulovlige forhold	31, 36, 47, 57, 86
Underretning, besigtigelse	83
Vandindvinding	97
Vandløb, sag om	7, 34, 48, 52, 85
Vandløbslov, contra § 43	7, 56, 57
Vandløbsregulativ, contra § 43	20, 56
Vej	28, 62
Vildtplantning	23, 93, 94
Zonelov	95
Ørred	95

§ 43 NYT

side